

Warszawa, 05.03.2012

Polski Związek Hodowców Koni
Koszykowa 60/62 m.16
00-673 Warszawa
Polska

Pan Michal Horny
Prezydent
Hucul International Federation
Parková 13
951 93 Topoľčianky
Slovensko

**Stanowisko polskich hodowców koni huculskich
w sprawie odrębnego rejestru dla koni huculskich maści srokatej**

Polski Związek Hodowców Koni (PZHK), Polski Związek Hodowców Konia Huculskiego (PZHKH) oraz Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy (IZ-PIB), reprezentujące polskich hodowców koni huculskich, nie widzą podstaw prawnych do wprowadzania zmian w dotychczasowych zasadach Księgi Pochodzenia dla koni tej rasy, mających na celu utworzenie odrębnego rejestru dla koni srokatych.

Wszelkie próby wprowadzenia podziału europejskiej hodowli koni rasy huculskiej na konie o umaszczeniu srokatym i konie o umaszczeniu jednolitym nie znajdują uzasadnienia ani w regułach Księgi Pochodzenia (prowadzonej przez PZHK zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej 92/353/EWG z 11 czerwca 1992 r.), ani w celach statutowych Międzynarodowej Federacji Konia Huculskiego (HIF), zrzeszającej większość uznanych organizacji hodowlanych, prowadzących księgi stadne dla koni huculskich. Maść srokata traktowana jest na równi z pozostałymi maściami, zgodnie z wzorcem rasowym, zatwierdzonym wspólnie przez wszystkie kraje członkowskie HIF w 1996 r. i potwierdzonym w 2004 r. podczas rejestracji Księgi Pochodzenia Koni Rasy Huculskiej.

Cele określone w Księdze Pochodzenia to: zachowanie rasy huculskiej, która stanowi wartość europejskiego dobra kulturowego, utrzymanie jej pierwotnych cech oraz różnorodnych możliwości użytkowania, zgodność pracy hodowlanej w skali europejskiej, a także dalszy

rozwój rasy bez strat dla typowych cech koni huculskich. Utworzenie oddzielnego rejestru dla koni srokatych godzi w zachowanie bioróżnorodności w tej jeszcze niedawno wysoce zagrożonej wyginięciem rasie oraz podnosi znacznie ryzyko niepożądanego zjawiska inbredu w ograniczonej przeciw populacji. Wpisanie koni srokatych do osobnego rejestru de facto sprowadziłoby je do roli koni drugiej kategorii oraz uznania maści srokatej za cechę wpływającą na obniżenie wartości hodowlanej tych koni. W rezultacie spowoduje to, że zgodnie z zasadami Księgi Pochodzenia, srokaty hucuły nie będą mogły reprezentować rasy huculskiej na imprezach hodowlanych i sportowych, co jest wyraźnym komunikatem dla potencjalnych hodowców i kupców, że srokaty hucuły są gorsze i niepożądane. Należy również podkreślić, że w krajach, które wnioskuje o utworzenie takiego rejestru, populacja koni srokatych jest bardzo ograniczona lub wręcz nie istnieje, dlatego też nie może stanowić podstaw do domagania się tego typu rozwiązań, ze względu na zbyt małą liczbę materiału porównawczego w tych krajach.

Konie huculskie z odmianami uznawanymi za niepożądane dla rasy, rodzą się obecnie w większości krajów członkowskich HIF, również tam, gdzie maść srokata występuje w populacji sporadycznie lub też nie występuje wcale. Odmiany mogą pojawiać się spontanicznie, jako skutek ciągłych zmian w genomie i nie mogą być uznane jedynie za efekt uboczny kojarzenia koni jednomaścistych ze srokatymi. Działania zmierzające do utworzenia oddzielnego rejestru dla koni srokatych nie są poparte żadnymi naukowymi argumentami, nie wynikają też z ponad stuletniej udokumentowanej historii rasy, ani tradycji rodzimego dla tej rasy rejonu Huculszczyzny. Zarówno konie srokaty, jak i maściste z odmianami, istniały tam bowiem zawsze, czego dowodem są liczne wzmianki w literaturze hipologicznej, dokonane przez takich znawców rasy, jak: A. Osowicki („Das Huzulenpferd” 1904), Michał Holländer („Koń huculski” 1938), Tadeusz Starzewski („O koniu huculskim w Polsce” 1927), Ernst Hackl („Der Berg-Tarpan der Waldkarpathen genannt Huzul” 1938), L. Cywiński („Hodowla Konia huculskiego” 1958) czy S. Bojanowski („Premiowanie koni huculskich w Żabiem” 1899) i wielu innych (Baranowski, Gassenber, Miller, Schwarnecker), a także zawarta w tych publikacjach ikonografia. Niezaprzeczalny jest fakt, że tradycja hodowania jednomaścistych koni huculskich w pierwszej państwowej stadninie tej rasy w Łuczynie, była efektem dostosowania hodowli do ówczesnych potrzeb wojska (konie miały być jak najmniej widoczne w terenie), jednak nie może mieć to wpływu na obecne zasady hodowli tej rasy na forum europejskim i godzić w tradycje hodowlane innych krajów.

Mając niezmiennie na uwadze dobro rasy oraz konieczność zapewnienia jej niezagrożonej przyszłości, jak również harmonizowanie celów i planów hodowlanych w poszczególnych krajach, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii zachowania różnorodności materiału genetycznego (§ 3 pkt. b statutu HIF), nie wyrażamy zgody na jakiegokolwiek próby separacji koni huculskich maści srokatej, narzucanie zasad ich kojarzeń i selekcji, podważanie ich rasowości, typowości i wartości, a tym samym dyskryminację licznej rzeszy hodowców tych koni.

Jako organizacja hodowlana, prowadząca Księgę Pochodzenia oraz krajową księgę stadną, do której wpisanych jest ok. 60% europejskiej populacji koni huculskich, mamy obowiązek zapewnić współpracę pomiędzy wszystkimi organizacjami prowadzącymi księgi stadne tej rasy, również tymi niezrzeszonymi w HIF (decyzja KE 92/354/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r., art. 1). Dlatego przekazujemy wszystkim zainteresowanym stanowisko polskich hodowców w wyżej wymienionej kwestii.

Wojciech Krzyżak
Prezes PZHKH

prof. dr hab. Jędrzej Krupiński
Dyrektor IZ-PIB

Andrzej Stasiowski
Dyrektor PZHK

dr Władysław Brejta
Prezes PZHK

Do wiadomości:

1. POL, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
2. POL, Agencja Nieruchomości Rolnych
3. POL, Okręgowe/Wojewódzkie Związki Hodowców Koni
4. AUT, Verband der Züchter des Huzulenpferdes in Österreich
5. AUT, Landesverband der Pferdzüchter OÖ
6. AUT, Österreichischer Zuchtverband für Ponies, Kleinpferde und Spezialrassen
7. CZE, Asociace chovatelů huculského koně
8. DEU, Bayerischer Zuchtverband für Kleinpferde und Spezialpferderassen e.V.
9. DEU, Verband der Pony und Pferdezüchter Hessen e.V.
10. DEU, Rheinisches Pferdestammbuch e.V.
11. DEU, Pferdezuchtverband Sachsen – Thüringen e.V.
12. DEU, Pferdezuchtverband Sachsen – Thüringen e.V. Geschäftsstelle Thüringen
13. HUN, A Póni- és Kisló-tenyésztők Országos Egyesülete
14. ROU, Herghelia Lucina
15. SVK, Národný Žrebčin Topol'čianky
16. UKR, Narodnij Nationalnyj Park „Huculszczina“
17. UKR, NVA „Plemkonecentr“